Аналіз і синтез випромінюючих систем

Антенні решітки з керованою ДН: лінійні антенні решітки

Аналіз множника решітки (синфазна система неспрямованих випромінювачів)

Дослідимо основні властивості ДН лінійної системи, яка складається з N ізотропних синфазних випромінювачів.

Використовуючи вираз для множника антенної решітки, при $\psi = 0$, отримаємо:

При яких значеннях кута *θ* ДН перетворюється у нуль?

Вираз (1) перетвориться у нуль, коли

$$\sin\left[\frac{N}{2}(kd\cos\theta)\right] = 0, \ a \ \sin\left[\frac{1}{2}(kd\cos\theta)\right] \neq 0$$
⁽²⁾

3 першого виразу (2) випливає, що

$$\frac{N}{2}(kd\cos\theta) = m\pi$$
, де $m = 0; \pm 1; \pm 2;...$

звідки

$$\cos\theta = \frac{m\pi}{(N/2)kd} = \frac{m\pi}{(N/2)(2\pi/\lambda)d} = \frac{m\lambda}{Nd}.$$
(3)

З виразу (З) випливає, що при m = 0, $\theta = 90^{0}$ і знаменник (1), так само, як і чисельник, перетворюється у нуль, що дає невизначеність типу 0/0. Розкриття цієї невизначеності дає такий результат:

$$f_N(\theta)\big|_{\theta=90^0} = N.$$
(4)

З виразу (4) випливає, що:

значення N визначає максимум ДН, який орієнтовано у напрямі, перпендикулярному до лінії розташування випромінювачів.

Це значення у N разів більше за напруженість поля, створюваного одним випромінювачем у будь-якому напрямі, що випливає з (1) при n=1. У напрямі максимуму діаграми всі напруженості полів окремих випромінювачів складаютьсяя в одній фазі, тобто арифметично.

Максимуми такого ж типу будуть і у напрямах, які визначаються з умови рівності нулю знаменника виразу (1), коли

$$\frac{1}{2}kd\cos\theta = \pm\pi; \pm 2\pi;...$$
(5)

і т.д., тобто у напрямках, для яких

$$\cos\theta = \pm \frac{2\pi}{2\pi} \frac{\lambda}{d} = \pm \frac{\lambda}{d}; \ \cos\theta = \pm \frac{2\lambda}{d}; \dots$$
(6)

Для зручності аналізу виразу (1) доцільно ввести допоміжні величини:

- загальний зсув по фазі полів сусідніх випромінювачів:

$$\psi' = kd\cos\theta - \psi; \tag{7}$$

- узагальнена кутова змінна:

$$\Psi = N\psi'/2 = 0.5N(kd\cos\theta - \psi). \tag{8}$$

-

$$N = 3; d = \lambda/2; \psi = 0$$

$$N = 3; d = \lambda/2; \psi = 0$$

8

Аналіз результату: маємо дві широкі бічні пелюстки, розташовані ортогонально до головної пелюстки ($\theta = 90^{\circ}, \ \theta = 270^{\circ}$),

а рівень головної:

$$f_N(\theta)\big|_{\theta=90^0}=3.$$

Тому побудуємо ДН для парної кількості випромінювачів.

$$N = 4; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 10

 $N = 4; d = \lambda/2; \psi = 0$

11

Аналіз результату: маємо дві суттєво звужені бічні пелюстки, які "повернулись" до головної пелюстки, їхній рівень дещо збільшився, а рівень головної:

$$f_N(\theta)\big|_{\theta=90^0} = 4.$$

Головна пелюстка звузилась!

$$N = 5; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 13

 $N = 5; d = \lambda/2; \psi = 0$

$$N = 6; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 15

$$N = 6; d = \lambda/2; \psi = 0$$

16

Нормована ДН (для порівняння)

$$N = 6; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 17

Нормована ДН (для порівняння)

$$N = 6; d = \lambda/2; \psi = 0$$

18

$$N = 7; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 19

 $N = 7; d = \lambda/2; \psi = 0$

$$N = 7; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 2

$$N = 7; d = \lambda/2; \psi = 0$$

22

Порівняння ДН за різної (непарної) кількості випромінювачів

 $d = \lambda/2; \psi = 0$

Порівняння ДН за різної (непарної) кількості випромінювачів

24

Порівняння ДН за різної (парної) кількості випромінювачів

$$d = \lambda/2; \psi = 0 \tag{25}$$

Порівняння ДН за різної (парної) кількості випромінювачів

26

$$N = 15; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 27

$$N = 15; d = \lambda/2; \psi = 0$$

28

$$N = 105; d = \lambda/2; \psi = 0$$

29

$$N = 105; d = \lambda/2; \psi = 0$$

30

$$d = \lambda/2; \psi = 0 \tag{31}$$

$$N = 100; d = \lambda/2; \psi = 0$$
 32

$$N = 100; d = \lambda/2; \psi = 0$$

33

$$d = \lambda/2; \psi = 0 \tag{34}$$

$$d = \lambda/2; \psi = 0 \tag{35}$$

Аналіз результатів:

1) на рисунках слайдів показано графіки <u>модуля</u> функції (1). За визначенням, поняття "модуль напрямленості решітки" є нормована ДН лінійної еквідистантної решітки, яка складається з *N* ізотропних випромінювачів;

2) для практики цінніші результати дає випадок <u>парної кількості</u> випромінювачів;

3) отримана ДН періодична та багатопелюсткова. У межах одного періоду, який дорівнює πN , є головна пелюстка з ненормованим максимумом $f_N(\theta)|_{\theta=90^0} = N$ та нормованим максимумом $F_N(\theta)|_{\theta=90^0} = 1$ і бічні пелюстки з послідовно спадними максимумами. В термінах узагальненої кутової змінної (8) ширина кожної головної пелюстки на нульовому рівні дорівнює 2π , а кожної бічної пелюстки π , і оскільки головні пелюстки рознесено на πN , то між ними розміщується N-2 бічних пелюсток;

4) Збільшення кількості випромінювачів спричиняє:

- збільшення рівня головної пелюстки;
- звуження головної пелюстки;

- зменшення рівня бічних пелюсток з одночасним збільшенням їхньої кількості;

5) головні максимуми спрямовано перпендикулярно до лінії розташування випромінювачів; $(\theta = 90^{\circ})$.

6) чим більша протяжність системи випромінювачів (Nd), порівняно з довжиною хвилі, тим більше мінімумів (напрямів нульового випромінювання), і тим більша кількість бічних пелюсток ДН;

7) ширину ДН визначимо на половинному рівні потужності як кут між напрямами, уздовж яких поле зменшується у $\sqrt{2}$ раз, порівняно з полем у напрямі головного максимуму.

Для цього пронормуємо вираз (1):

$$F_{N}(\theta) = \frac{1}{N} f_{N}(\theta) = \frac{1}{N} \frac{\sin\left[\frac{N}{2}(kd\cos\theta)\right]}{\sin\left[\frac{1}{2}(kd\cos\theta)\right]}$$
(9)

3 іншого боку
$$F_N(\theta)_{\theta=90^0} = 1$$
. У напрямі $\theta = \pi/2 - \theta_{0,5}$:

$$F_{N}(\theta_{0,5}) = \frac{1}{N} \frac{\sin\left[\frac{N}{2}(kd\cos\theta_{0,5})\right]}{\sin\left[\frac{1}{2}(kd\cos\theta_{0,5})\right]}$$
(10)

Для визначення ширини ДН потрібно розв'язати рівняння (10) відносно $\theta_{0,5}$.

Це трансцендентне рівняння, розв'язати яке у даному випадку можна одним з наближених методів.

У деяких випадках рівняння (10) можна спростити, а розв'язок буде легко запам'ятовуватись. Це стосується гостроспрямованих антенних систем, для яких $sin(0,5Nkd\cos\theta)$ у межах головної пелюстки (де кути малі) можна замінити на аргумент. При цьому вираз (10) набуває вигляду:

$$F_{N}(\theta_{0,5}) \cong \frac{1}{N} \frac{\frac{N}{2} kd \cos \theta_{0,5}}{\frac{1}{2} kd \cos \theta_{0,5}} = \frac{\sin x}{x} = \operatorname{sinc} x = 0,707, \quad (11)$$

де

$$x = \frac{N}{2} k d \cos \theta_{0,5}.$$
 (12)

Функція sinc x описує у декартових координатах узагальнену ДН лінійної системи синфазних випромінювачів зі струмами однакової амплітуди. Маємо sinc $x = 0,707 \Rightarrow x = 1,394$ рад, тобто

$$x = \frac{N}{2} kd \cos \theta_{0,5} = 1,394 \Longrightarrow \sin \theta_{0,5} = \frac{1,394 \cdot 2}{Nd \ 2\pi/\lambda} = 0,444 \frac{\lambda}{Nd}$$

для гостроспрямованих антенних систем, які мають значну протяжність

$$L = (N - 1)d \approx Nd \Longrightarrow \sin \theta_{0,5} \cong \theta_{0,5},$$
$$\theta_{0,5} = 0,444 \frac{\lambda}{L}.$$

Маємо

Звідси ширина ДН:

$$2\theta_{0,5} \cong 0,888 \frac{\lambda}{L},$$
рад; (13)
 $2\theta_{0,5} \cong 51 \frac{\lambda}{L} = \frac{51}{L/\lambda},$ градусів. (14)

Зміст отриманого виразу: ширина ДН розглянутої антенної системи обернено пропорційна до довжини антени, вираженої у долях довжини хвилі (L/λ) .

Аналіз множника решітки (система неспрямованих випромінювачів за наявності зсуву фаз між струмами)

Розглянемо тепер основні властивості ДН лінійної системи з N ізотропних випромінювачів зі струмами, зсунутими за фазою на однаковий кут ψ .

Нормована ДН системи дискретних випромінювачів:

$$F_{N}(\theta) = \frac{1}{N} \frac{\sin\left[\frac{N}{2}(kd\cos\theta - \psi)\right]}{\sin\left[\frac{1}{2}(kd\cos\theta - \psi)\right]}.$$
(15)

Цей вираз має максимум, який дорівнює одиниці, при виконанні умови

$$kd\cos\theta_{\max}-\psi=0,$$

Звідки

$$\cos\theta_{\rm max} = \psi/kd = \psi\lambda/2\pi d, \qquad (16)$$

причому $|\cos \theta_{\max}| = |\psi \lambda/2\pi d| \le 1.$

Вираз (16) показує, що напрям максимуму випромінювання θ_{\max} залежить від кута ψ – зсуву фаза між струмами сусідніх випромінювачів і може змінюватись у широких межах.

При $\psi = 0$ (раніше було розглянуто детально цю синфазну систему)

 $\theta_{\max} = \pm 90^{\circ}$ максимуми будуть у напрямах, перпендикулярних до лінії розташування випромінювачів. При $\psi = \pi d/\lambda; \cos \theta_{\max} = 1 \operatorname{Ta} \theta_{\max} = 0$ максимум буде уздовж лінії розташування випромінювачів у тому напрямі, в якому зменшується фаза струмів.

У протилежному напрямі, тобто $\theta = 180^{\circ}$,

$$F_N(\theta) = \frac{1}{N} \frac{\sin Nkd}{\sin kd}.$$

Зсув фаз який дорівнює запізненню за фазою біжучої хвилі при поширенні від одного випромінювача до іншого

З наведених рисунків видно, що максимум випромінювання повертається по мірі зсуву фаз

Цю зміну називають хитанням променя та використовують, наприклад, для огляду простору у радіолокаційних та радіонавігаційних системах, керування потоками данних у системах мобільного зв'язку.